

**Ба Шӯрои диссертациони 6D.KOA-005
нази Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва
ҳуқуқи ба номи А. Баҳовадинови
АМИТ(734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.
Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 33)**

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Элмуродова Давлатбӣ Анваровна дар мавзӯи «Масъалаҳои модарӣ дар оилаҳои нопурраи ҷомеаи муосири Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D050100 - Сотсиология (6D050104 - Сохтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ)

Рисолаи тақризшавандаи унвонҷӯи Элмуродова Д. А ба яке аз мавзӯҳои муҳими ҷомеа - оилаҳои нопурра бахшида шудааст. Хотиррасон бояд намуд, ки Тоҷикистон аз рӯи қабули санадҳои муҳими бахши баробарии зану мард аз бисер кишварҳои абарқудрат пеш рафтааст. Инро қарордиҳандаи унвонҷӯ ҳам як қисмати бузурги масоили гендерӣ аст. Ҳукумати Тоҷикистон ба баланд бардоштани нақши оила дар ҷомеа таваҷҷуҳи хоса зоҳир мекунад. Гувоҳи он тақмили пайдарпайи қонунгузориҳои оилавӣ аст. Ворид намудани тағйири иловаҳо ба Кодекси оилаи Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба боло бурдани синну соли никоҳ аз 17 ба 18-солагӣ, ба Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи танзими анъана ва ҷашну маросимҳо» ва мавриди назорат гирифтани татбиқи он аз тарафи мақомҳои дахлдор, тасвиби Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд» ва ғайраҳо. Ду ҳуҷҷати басо муҳим - Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи пешгирии зӯрварӣ дар оила» ва Барномаи давлатӣ «Оид ба пешгирии зӯрварӣ дар оила барои солҳои 2014 - 2023» Тоҷикистонро ҳамчун кишвари озоду демократӣ дар ҷаҳон муаррифӣ мекунанд. Манъаи никоҳи ҳешовандон, ки омилҳои пешгирии ҳолатҳои ба дунё омадани фарзандони носолим аст, бисёрзани (ҳамзистӣ бо ду ва зиёда занҳо), ки ба зиёд шудани шумораи оилаҳои танҳо оварда мерасонад ва гайра тадбирҳои оид ба аз байн бурдани падидаҳои носолими солҳои охир рӯ ба афзоиш оварда дар ҷомеаи муосири тоҷик нигаронда шудаанд.

Муаллиф тавсифи модариро аз фарҳангҳои сотиологияву энциклопедӣ овардааст. То асри XX шакли асосии худтаҷрибаҳои ва худқоғазгардонии занон дар вазифаи модарии онҳо ифода меёфт. Бузургтарин мутафаккирон ва донишмандони гузашта, аз Афлотуну Арасту то мутафаккирони асри XIX, 1 мисли Кант, Гегел, А. Шопенгауэр, Ф. Нитше, З. Фрейд ва мутафаккирони тоҷик аз А. Рӯдакӣю А. Фирдавӣ то А. Дониш ин ақидаҳоро дастгирӣ мекарданд (с.22). Унвонҷӯи мавзӯи рӯзро мавриди таҳқиқот қарор дода, тасмим гирифтааст, ки ҳолат, омилҳои пайдоишу паҳншавӣ, оқибатҳои иҷтимоии оилаҳои нопурра ва модарони танҳоро муайян намуда, дар ин асос роҳҳои кам кардани

шумораи ҷӣ оилаҳои нопурраву ва модарони танҳо, ҳалли мушкилоти ононро пешниҳод кунад. Унвонҷӯӣ адабиёти ба мавзӯ алоқамандро васеъ омӯхта, онро ба чанд бахш чудо кардааст. Дар таҳқиқи сохтор ва вазифаҳои оила, муносибатҳои оилавӣ ва дигар масъалаҳои инстиуту оила сахми ҷомеашиносони хориҷиро аз Л. Моргану О. Конт сар карда то Н. Смелзеру П. Сорокин бахусус кайд кардааст.

Ҷомеашиносони шӯравӣ ва пасошӯравӣ А.Г. Харчев, В.Я. Титаренко, А.И. Антонов, Л.А. Кравченко ва дигарон, омадааст дар рисола, оид ба оила ва никоҳ, масъалаҳои иҷтимоӣ ва иқтисодии оила, вазифаҳои иҷтимоии оила, уҳдадорихои ҳамсарон дар оила, муносибати волидайн ва фарзандон, тағйирёбии муносибатҳои оилавӣ ва дигар масъалаҳои ба оила алоқаманд корҳои илмӣ аҳамиятнокеро ба сомон расонидаанд.

Дар масъалаҳои модарӣ ҳамчун зуҳуроти иҷтимоӣ-фарҳангӣ, модарӣ дар оилаҳои нопурра, вазифаҳои иҷтимоии оилаҳои нопурра, иҷтимоишавии кӯдакон дар оилаҳои нопурра ва ғайра таҳқиқотҳои назаррасе анҷом дода шудаанд. Ин мушкилот барои Бошқирдистону Тотористони Россия ва ғайраҳо ҳам ҳалталаб аст ва чи хеле ки аз рисола бармеояд, унвонҷӯӣ чанд таҳқиқотро аз ин ҷумҳуриҳо мавриди таҳқиқи дубора қарор додааст.

Ин албатта, ҷиҳати хуби таҳқиқот хаст, чун дарак аз он медиҳад, ки аз як тараф муаллиф мавзӯро ҳаматарафа омӯхтааст. Аз тарафи дигар, ин мушкилоти тамоми ҷомеаҳои муосир аст ва аз он казияҳои дигар мебароянд. Мавзӯи интихобкардаи унвонҷӯӣ умуман ба тамоми ҷомеаҳо марбут буда, барои кишварҳои Осиёи Марказӣ бахусус мубрам аст. Он маҳз бо равиши сотсиологӣ дар кишвар мавриди таҳлилу пажӯҳиш қарор нагирифтааст. Аммо, кайд карда шудааст дар рисола, ҷанбаҳои гуногуни муносибатҳои оилавӣ, нақши оила дар иҷтимоишавии шахс, ҳифзи иҷтимоии оила, масъалаҳои оилаҳои серфарзанд ва оилаҳои ҷавон, тағйирёбии вазифаҳои иҷтимоии оила, танзими оила, зӯроварии оилавӣ, сиёсати иҷтимоии давлатӣ дар самти ҳифзи иҷтимоии оила, арзишҳои оилавӣ, пошхӯрии оила ва оқибатҳои иҷтимоии он, кори иҷтимоӣ бо оилаҳои нопурра, масъалаҳои психологӣ дар оилаҳои нопурра ва дигар масъалаҳои ба оила марбут аз ҷониби ҷомеашиносони тоҷик Ш. Шоисматуллоев, Н.М. Юнусова, В.А. Баҳромбеков, Ф.С. Миров, М. Давлатов, М. Хидирзода ва бисёр дигарон таҳқиқ гардидаанд.

Рисола аз ду боб иборат буда, ҳар яки онон боз ба се кием чудо шудаанд. Боби якум ба асосҳои назарияву методологии омӯзиши оилаҳои нопурра бахшида шудааст. Моҳияти мафҳумҳои «модарӣ» ва «оилаи нопурра» аз нуқтаи назарияи илми ҷомеашиносӣ дар қисми якуми ин боб қушода шудааст. Қисми дувум бошад, омилҳои иҷтимоиву мадания ташаккулёбии оилаҳои нопурраро барраёӣ мекунад. Масъалаҳои модарӣ дар оилаҳои нопураи муосир дар қисми сеюми боби якум дида баромада шудаанд.

Мувофиқи маълумоти Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 2012 аз 1 197 187 хонаводаи Тоҷикистон 38 042-тоаш оилаҳои якнафара, 60202 нафар модар бо фарзандон (оилаи нопурра) ва 139 нафар падар бо фарзандон (оилаи нопурра) мебошанд¹. Тақлилҳо, омили расмӣ нишон медиҳад, ки як сабаби асосии пайдоиш ва паҳншавии модарӣ дар оилаҳои нопурра ҷудошавии ҳамсарон мебошад. Вайроншавии оилаҳои ҷавон пас аз муддати кӯтоҳи оиладорӣ дар шароити имрӯза масъалаи нигаронкунандаи ҷомеаи Тоҷикистон гардидааст.

Чи хеле ки аз таҳлили унвонҷӯӣ дар қисми якуми боби аввал бармеояд, шумораи никоҳи бақайдгирифташуда дар соли 2017 нисбати соли 2016 ба 8,5% зиёд шуда, 78,6 ҳазор ҷуфтҳо ташкил медиҳад. Вале дар ҳуди ҳамин сол шумораи талоқ нисбати соли 2016 то 13,5% зиёд шуда, 10 ҳазору 52 талоқро ташкил додааст. Афзудани миқдори талоқ дар ҳамаи минтақаҳои Тоҷикистон мушоҳида мешавад: дар ВМКБ 46%, вилояти Суғд 10,5%, вилояти Хатлон - 8,4%, дар НТМ -15,7% ва дар шаҳри Душанбе - 22,2% афзудааст (нигаред ба расми 1)

Фикрҳои муаллиф дар қисми дувуми боби якум «Омилҳои иҷтимоиву мадания ташаккулёбии оилаҳои нопурра» бо овардани натиҷаҳои тадқиқотҳои дар кишваргузарондашуда эътимоднок баромадаанд. Масалан, Ҷараёни талоқ дар солҳои 2010-2017 (с. 51, расми 1.). Бо ташаббуси мутахассисони Кумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷиҳати дарку таҳлили масъалаи ҷудошавии ҳамсарони ҷавон таҳқиқоти сотсиологӣ гузаронида шудааст. Он 4 минтақаро фаро гирифтааст: шаҳри Душанбе, шаҳри Кӯлоб, ноҳияҳои Файзободу Рӯдакӣ. Таҳқиқот тахминан дар байни 1227 нафар ҷавонони синни 18-35 - сола ба шакли пурсиши сотсиологӣ гузаронида шудааст¹. Чи хеле, ки аз расми 2

¹ Омӯзиши масъалаи ҷудошавӣ (вайроншавӣ) - и оилаҳои ҷавон ва роҳҳои пешгирии он дар Тоҷикистон (Ҳисоботи таҳлилий оид ба натиҷаҳои тадқиқоти сотсиологӣ) / Кумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон. - Душанбе, 2018. - 64 с.

бармеояд, сабабҳои асосии ҷудошавии оилаҳо, пеш аз ҳама, нафаҳмидани якдигар, даҳолати хушдоман, хиёнат ва беҳурмати байниҳамдигарӣ будааст (*нигаред ба расми 2*).

Аз шиносӣ бо қисми дувуми боби якум маълум мешавад, ки ҳолати модарони танҳо вобаста ба сабабҳои пайдоиши оилаҳои нопурра аз ҳам фарқ менамоянд. Якум, заноне, ки ба сабаби қатъи ақци никоҳ мақоми модари танҳоро соҳиб гаштаанд. Вазъи иҷтимоӣ-иқтисодии ин гуруҳ нисбатан беҳтар арзёбӣ мегардад. Чун ин ашхос имкон доранд барои пеш бурдани рӯзгору нигохубини фарзандон аз ҳамсари собиқ алимент ё дигар кумакҳои моддӣ дастрас бикунанд. Илова ба ин ҳамсари собиқ дар таълиму тарбияи фарзандон саҳмгузор буда метавонад. Дувум, заноне, ки бидун никоҳ фарзанддор шуда, ба модари танҳо табдил ёфтаанд. Ҳолати иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва равонии ин гуруҳ, ҷи хеле ки аз диссертатсия бармеояд, нисбатан душвор аст. Онҳо ба ғайр аз маҳрумӣ аз алименту имтиёзҳои дигар, инчунин аз ҷониби атрофиён мавриди фишори равонӣ ва ҷисмонӣ қарор мегиранд. Дар рисола омадааст, ки “дар ҷомеаи Тоҷикистон чунин модарони танҳое, ки бе ташкили оила ва бастанӣ никоҳ фарзанддор шудаанд, хеле каманд, аммо мувофиқи қолабҳои динӣ ва фарҳангии ҷомеаи мо чунин модарони танҳо мавриди бғрхурди шаддиди ҳешовандон ва атрофиён қарор мегиранд» (ниг: саҳ 43). Дар ин қисм натиҷаҳои як назарсанҷии бузурге мавриди таҳлил қарор гирифтаанд, ки мувофиқи он дар байни сабабҳои пошхӯрии оилаҳо якдигарнофаҳмӣ (21,8%) ва даҳолати хушдоман ба зиндагии ҳамсарон (8,3%) дар ҷойи аввал меистанд. (*нигаред ба расми 2, саҳ. 52-53*).

Ташкили оилаи солим, бахусус дар кишвари мо натавон ба ташаккули маърифати ҳуқуқӣ, инчунин ба баланд будани сатҳи фарҳанги динии оиладорон ниёз дорад. Мувофиқи маълумоти САҲШ (ЗАГС), омадааст дар рисола, мардоне ҳастанд, ки барои ба даст овардани шаҳрвандии Россия, ба таври расмӣ никоҳашонро бекор карда, дар ин кишвар ақци никоҳи расмӣ мебаранд. Дар ин ҳолат қонони муҳочирон аз қуқуқҳои оилавии худ маҳрум мегарданд ва зарар мебинанд. Унвонҷӯӣ ин мардонро ҳам ба ду гуруҳ ҷудо кардааст. Онҳое дар Тоҷикистон бо занҳои худ никоҳи динии ҳешро бекор накарда, дар зодгоҳашон мисли пештара бо аҳли оилашон зиндагӣ кунанд. Аммо, ба мушоҳидаи қоршиносон тақя карда, муаллифи диссертатсия навиштааст, ки боз мардоне ҳастанд, ки шаҳрвандии Россия шуда, оилаи дар Тоҷикистон будаашонро фаромӯш мекунанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот нишон меди\ад, ки як сабаби пошхӯрии оилаҳо ва зиёдшавии шумораи қонони танҳо бисёрникоҳии мардон мебошад, ки ин амал аз паст будани маърифати ҳуқуқӣ ва нокифоягии маърифати исломии шаҳрвандон гувоҳ медиҳад. Азбаски қонунгузори Тоҷикистон якқаникоҳиро эътироф менамояд, ҳамсари дуҷуму сеҷум шудани қонуну духтарон, омадааст дар рисола, онҳоро аз қисми зиёди ҳуқуқҳои оилавии худ маҳрум мегарданд. Дар диссертатсия омори ин падидаи солҳои охир паҳншуда оварда нашудааст ба далели он, ки дар кишвар омори расмӣ бисёрникоҳӣ вучуд надорад. Аммо таҳқиқоти дар ин қисмомада бошад, дар ин бора

маълумотҳо мушаххасе медиҳад. Мусоҳибон сабаби асосии ба сифати зани дуом ё сеюм розӣ шудани занонро дар нокомии никоҳи аввал (26,3%) мебинанд. Аммо, ин падидаи иҷтимоӣ ба меҳру муҳаббат ҳам алоқамандӣ дорад. 16,1% мусоҳибон аз ҳисоби занон дар асоси меҳру муҳаббат хонадор мешаванд. Сабаби дигари зани дуом ё сеюм шудани аксарияти духтарон тарси бе шавҳар мондан, калонсол шудан ва раҳои аз танҳой мебошад (10,6%). *(нигаред бо расми 5).*

Умуман; таҳлили дубораи таҳқиқоте, ки дар қисми дувуми боби дувуми рисола ва баъдан оварда шудааст, бурди умуман ин диссертатсия аст. Он боз ба масъалаи муносибати ҳамсарон пас аз чудошавӣ равшанӣ андохтааст. Масалан, *расми 7* аз он иттилоъ медиҳад, ки 46,6% ҳамсарон пае пошхӯрии оилашон ягон муносибат надоштаанд, зиёда аз он 23,5% мусоҳибон бо ҳамсарони собиқашон муносибати бад доштаанд. Аммо шумораи ин ҳамсарони собиқ аз онҳое, ки муносибаташонро хуб нигоҳ дошта тавонистаанд, хушбахтона камтар аст. Онҳо 29,9% -ро ташкил медиҳанд. *(нигаред ба расми 7).*

Занони оилашон вайроншуда на ҳама вақт аз тарафи шавҳаронашон ба манзили зист таъмин мегарданд. Махсусан, занони бефарзанд дар аксарияти маврид бе манзил мемонанд. Имконияти ба манзили зист таъмин шудани занони серфарзанд пас аз вайроншавии оила бештар аст. Таҳқиқот нишон медиҳад, ки 40,2% мусоҳибон баъди чудошавӣ ба манзили зист таъмин шудаанд.

Қисми 3-и боби якум модариро дар оилаҳои нопурраи муосир баррасӣ кардааст. Аз он хулосае бармеояд, ки бо сабаби афзудани таваллудҳои беникоҳ, чудошавии ҳамсарон, ғавти мардон бо сабабҳои гуногун ва зухуроти зухуроти бисёрникоҳӣ (никоҳҳои ғайрирасмӣ) шумораи модарӣ дар оилаҳои нопурра меафзояд. Чунин дигаргуниҳо раванди иҷроиши вазифаҳои анъанавии оиларо заиф намуда, хусусияти тақсимоии иҷтимоии меҳнати оилавиرو дигаргун сохта, ба мақоми иҷтимоии зан таъсири ҷиддӣ мерасонад (С.82.).

Боби дувуми рисола ба шароити зиндагии модарони танҳо дар Тоҷикистони муосир бахшида шудааст. Таҳқиқоти дар қисми якум бо номи «Хусусиятҳои иҷтимоии зиндагии модарони танҳо ва рафтори стратегии онҳо дар ҳолатҳои мушкили зиндагӣ» омада, нишон медиҳад, ки модарони танҳо пас аз чудошавӣ аз шавҳар ё вафоташ дар навбати аввал ба масъалаи манзили зист рӯ ба рӯ мегарданд. Баъдан, масъалаи таъмини моддӣ ва таълиму тарбияи кӯдакони ятиммонда ба миён меояд. Мувофиқи таҳқиқот, аксарияти модарони танҳо мехоҳанд дар ақди никоҳ бошанд ва оилаи пурраро ташкил кунанд, харчанд дар таҷриба чунин модарон нисбати занони бешавҳари бефарзанд имконияти камтар доранд. Маҳз ин ҳолат модарони танҳоро аз ҷустуҷӯи шавҳар бозмедорад, чун маҷбуранд бештари вақти худро ба нигоҳубини фарзанд ва қори хоҷагии хонагӣ мегузаронанд. (С.92.)

Мушкилии дигаре, ки имрӯз баъзе аз модарони танҳо дар ҷойи қор рӯбарӯ мегарданд, ҷи хеле ки аз рисола бармеояд, зӯроварии шаҳвонӣ мебошад. Ин ҳам як намууди падидаи қуҳна аст. Зӯроварии шаҳвонӣ маҳз дар ҷойи қор дар Тоҷикистон аксар

вақт аз назари чомае пинҳон мемонад. Ин аз бисёр омилҳо, аз ҷумла ба худи занон вобаста аст. Онҳо ин қабил ходисаҳоро панаҳ мекунанд, то аз як тараф, атрофиён маҳкуму маломаташон накунанд, аз тарафи дигар, ҳатто эҳтимолияти аз қор озод шуданашон ба миён меояд.

Дар низоми қонунгузори Тоҷикистон барои «харакатҳои шахвонӣ бо истифода аз вазифаи хидмати» муҷозот пешбинӣ шудааст, омадааст дар диссертатсия. Аммо воқеан шумораи заноне, ки барои зӯровари и чинсии худ дар ҷойи қор ба мақомоти дахлдор шикоят кардаанд, хеле кам аст (С.94). Дар бораи зӯровари чинсии занон дар ҷойи қор оморӣ расмӣ низ вуҷуд надорад.

Дар қисми дувуми боби дувум хусусиятҳои иҷтимоишавин кӯдакон дар оилаҳои нопурраи Тоҷикистон мавриди таҳлил қарор ёфтаанд. Аз ин бахш ҳулосе мебарояд, ки мушкилоти зиндагӣ ва зарурати ҷустуҷӯи роҳи ҳапли онон шахсро водор менамояд ҳамеша машғули фаъолияти мунтазами эҷодиву истеҳсоли бошад. Дар ҳолати нодуруст қорбасти намудани иҷтимоишавии шахе он боиси пайдоиши қаррафторихои иҷтимоӣ: бадахлоқӣ, оврагардӣ, нашъамандӣ, дуздӣ ва дигар қаррафторҳои ношоҷи фардӣ ва гурӯҳӣ мегардад (С.108)

«Сиёсати иҷтимоии давлат нисбати модарӣ дар оилаҳои нопурраи Тоҷикистон» чунин ном дорад қисми охирин - сеҷуми диссертатсия. Дар ин бахш сиёсати иҷтимоии Тоҷикистон вобаста ба мавзӯи диссертатсионӣ ба забони сотсиологӣ баргардон шудааст. Ин қисмат ҳам басо аҷиб аст, чун маводи зиёди сотсиолоғу расмҳо оварда шудаанд. Дар ин қисм боз баъзе иттилоъҳо оварда шудаанд, ки басо аҷибанд ва аз мавқеи худи муаллифро нисбати мушкилоти занон дар ин самт гувоҳ медиханд. Заноне, ки дар хона меҳнат мекунанд, харчанд дар Кодекси меҳнат аз соли 2011 ҳамчун категорияи нави қорманд ҳисоб мешаванд, аммо андози иҷтимоӣ дар Кодекси андоз нисбати ин категорияи аҳоли пешбинӣ нашудааст. Пас заноне, ки дар қори хона банданд, ба ҳифзи модарӣ таъмин нестанд. Ба фикри мо, ин мушкилоти аз давраи шӯравӣ монда то ҳол ҳалли ҳешро наёфтааст. Бояд қайд қард, ки таҳдшли дубораи таҳқиқоти сотсиолоғие, ки аз қониби унвоҷӯ гузаронда игудааст, бурди диссертатсия мебошад.

Ҳамин тариқ, дар чомаи муосири Тоҷикистон афзоиши оилаҳои нопурра ва модарони танҳо яке аз масъалаҳои қиддию ҳалталаби иҷтимоӣ ба ҳисоб қарфта, давлат ва ниҳодҳои алоҳидаи чомае ро ташвиш овардааст. Ҳифзи иҷтимоии модарони танҳо ҳамчун табақаи эҳтиёҷманди чомае ва муқаррар намудани имтиёзҳои бештари иҷтимоӣ барои муътадил қардонидани ҳаёту фаъолияти онҳо дар шароити муосир ба зарурати ноғузир табдил ёфтааст. Бояд қайд қард, ки бо назардошти шароити Тоҷикистон аз қониби донишмандони чомаишоноси тоҷик дар мавзӯи интиҳобқардаи унвоҷӯ таҳқиқоти пурраю фароғире ба анҷом расонида нашудааст. Аз ин қихат, омӯзиши ин масъала басо мубрам аст, ки оид ба ин мавзӯ дар доираи равиши сотсиолоғӣ бо назардошти шароити Тоҷикистон аз қониби донишмандон ва баҳусус чомаишоноси тоҷик таҳқиқоти пурраю фароғире ба анҷом расонида нашудааст. Диссертатсияи мазкур

нахустин таҳқиқи бунёдии илмӣ бо равиши сотсиологӣ дар бораи модарӣ ҳамчун зуҳуроти иҷтимоӣ мебошад, ки дар ҷанбаҳои мухталиф таҷассум ёфтааст. Ҳаматарафа омӯхтани чунин зуҳуроти мураккаб зарурати имрӯзаи илми сотсиологияи тоҷик мебошад, зеро шумораи модарони танҳо ва оилаҳои нопурра дар Тоҷикистон горафт меафзояд. Давлат ба таққикотҳои илмӣ ва пешниҳоди тавсияҳои илмию асоснокӣ ҷомеашиносони ватанӣ таъя намуда, барои ҳифзи иҷтимоии модарони танҳо дар оилаҳои нопурра дар сиёсати иҷтимоӣ ва низоми ҳифзи иҷтимоӣ ислоҳоти заруриро ворид менамояд. Ҳамзамон, унвонҷӯӣ дуруст қайд кардааст, ки таҳқиқи ин мавзӯ барои муайян намудани масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодии оилаҳои нопурраи Тоҷикистон ва модарони танҳо ва тақвият додани сиёсати иҷтимоии давлат дар самти дастгирии модарони танҳо ва муқаррар намудани имтиёзҳои давлатӣ нисбати онҳо мусоидат карда метавонад.

Унвонҷӯӣ мавзӯи рӯзро мавриди таҳқиқот қарор дода, тасмим гирифтааст, ки ҳолат, омилҳои пайдоишу паҳншавӣ, оқибатҳои иҷтимоии оилаҳои нопурра ва модарони танҳо муайян намуда, дар ин асос роҳҳои кам кардани шумораи ҷӣ оилаҳои нопурраву ва модарони танҳо, ҳалли мушкилоти онро пешниҳод кардааст. Оила ва муносибатҳои оилавӣ яке аз мавзӯҳои марказии илми сотсиология ба ҳисоб рафта, дар ин самт олимону донишмандони хориҷию ватанӣ таҳқиқотҳои арзишмандеро ба анҷом расонидаанд. Унвонҷӯӣ адабиёти ба мавзӯ алоқамандро васеъ омӯхта, онро ба чанд бахш ҷудо кардааст. Таҳқиқоти ба ҳимоя пешниҳодгардида дарак аз

он медиҳад,ки аз як тараф муаллиф мавзуъро ҳаматарафа омӯхтааст.Аз тарафи дигар, ин мушкилоти тамоми ҷомеаҳои муосир аст ва он казияҳои дигар мебароянд.Мавзуъи интихобкардаи унвонҷӯ умуман ба тамоми ҷомеаҳо марбут буда, барои кишварҳои Осиёи Марказӣ бахусус мубрам аст. Инро таҳқиқотҳои дар кишвар гузарондаву аз тарафи унвонҷӯ мавриди таҳлили дубора қароргирифта нишон медиҳанд.Ва худи даст задан ба ин мавзуъи басо мубрами ҷомеаи муосири Тоҷикистон аз тарафи як зан-олим ҷуръатест лоиқи таҳсин.

Ҳамин тарик,бурди рисола, унвонҷӯй,пахлуҳои мусбии илмии диссертатсияро кутоҳ оварда,таваҷҷӯҳи муаллифро ба бозбинии масоили зерин ҷалб карданем:

1. Сохтори диссертатсия тавре эҷод шудааст.ки як қисмати он пур аз омори таҳлил,расмҳост,вале дар бахшҳои дигар омор то қадри имкон оварда оварда шуда бошад ҳам,вале он ба як шакли сотсиологӣ дароварда нашудааст.Инчунин дар ин бахшҳо камии натиҷаҳои таҳқиқотҳои вобаста ба ҳаёти ҷомеаи Тоҷикистон ба назар мерасад.

2. Дар қисми 1.1.маълумоти Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи оилаҳои нопурра оварда шудааст.Басо хуб,вале аввало,рақамҳои тулонии овардари ба забони дарсад\%фоиз гузарондан ба мақсад мувофиқтар мебуд(Саҳ.43, 1.1.). Баъдан,ин ҷо барои қиёс омили нисбатан навро,ба фикри мо, истифода кардан лозим буд.

3. Таҳқиқоте(>шг<2/?ε<3 ба расми 4). нишон медиҳад, ки қариб ҳаррӯз аъзоёни оила бо сабабҳои гуногун бо ҳам ҷанҷолдоранд.Овардану таҳқиқи ҷараёни ҷанҷол дар ин бахш,ба фикри банди, зиёдатӣ менамояд. Дар масъалаи манзил ба модарони аз ҳамсар ҷудошуда дар Тоҷикистон қароре ё ҳуҷҷате амал мекунад,ки ба натиҷаҳои дилхоҳ ҳам овардааст.Шояд он то дараҷае мукамал ҳам набошад.Вале худи мутаваҷҷеҳ шудан ба ин мушкилот дар шароити кишвар далели он аст,ки қазия ҷомеаро ба ташвиш овардааст ва роҳи ҳалли онро мақомоти дахлдор ҷустуҷӯ дорад. Мутаассифона дар рисола дар ин бора иттилоъе оварда нашудааст(Саҳ 66.).

4. Қисми 3-и боби якум модариро дар оилаҳои нопурраи муосир баррасӣ кардааст.Аз он хулосае бармеояд,ки бо сабаби афзудани таваллудҳои беникоҳ,ҷудошавии ҳамсарон,фавти мардон бо сабабҳои гуногун ва зухуроти бисёрникоҳӣ (никоҳҳои гайрирасмӣ) шумораи модарӣ дар оилаҳои нопурра меафзояд.Чунин дигаргуниҳо раванди иҷроиши вазифаҳои анъанавии оиларо заиф намуда, хусусияти тақсимоии иҷтимоии меҳнати оилавино дигаргун сохта, ба мақоми иҷтимоии зан

таъсири чиддӣ мерасонад.(С.82.). Мутаассифона аз ҳаёти ҷомеаи кишвар дар ин самт оmore оварда нашудааст(Ниг.саҳ.84.).

6. Дар рисола (саҳ.92-93) омадааст,ки дар ҷомеаи Тоҷикистон корманди намунавӣ будан ва ҳамзамон модари намунавӣ будан ду мафҳуми бо хдм зид мебошад.Бояд иттилоъ дод,ки ин мушкилоти тамоми ҷомеаҳо ҳаст ва боз ҳар як ҷомеа барои рафъи ин мушкилот роҳҳои хосае дорад.Унвонҷӯӣ метавонист як таҳқиқоти кучаке,як мусоҳиба бо бонувоне,ки хешро аз ду ҷониб,яъне ҳам дар хонаводаву ҳам аз рӯйи ихтисос ёфтаанд,роҳандозӣ кунад ва таҷрибаи онҳоро таҳқиқ кунад.Аз рӯйи мушоҳидаҳои мо барои нигохубини фарзандон дар ҷомеаи Тоҷикистон бобову бибӣ,хешовандон басо кумак мекунанд ё шояд роҳҳои дигар ҳам бошанд.Ин ҷо, албатта,боз як ҷиҳати дигари масъала ҳам бояд таҳқиқ гардад,чараёни таваллуд мебоист бо шароити хонавода мувофиқат кунад.

7. Бояд қайд кард,ки таҳлили дубораи таҳқиқоти сотсиологие,ки аз ҷониби унвонҷӯӣ гузаронда шудааст,бурди қисми дувуми боби якум ва умуман диссертатсия мебошад. Фикрҳои муаллиф бо овардани натиҷаҳои таҳқиқотҳои дар кишвар гузарондашуда басо эътимоднок баромадаанд.Вале дар ин бахш дар ҳуди таҳқиқотҳои оварда хатогихои забонӣ ба назар мерасанд.Масалан,вожаҳои “азҳампошӣ” ва «байниядигарӣ» истифода шудаанд,ки мебоист ҷояшон калимаҳои «ҷудошавӣ» ва « “байниҳамдигарӣ» (*нигаред ба расми 2J*.-ро корбурд намуд.

Албатта,эродҳои овардаи мо унвонҷӯӣро барои идома додани таҳқиқот дар ин мавзӯӣ басо мубрам водор мекунанд ва далел аз онанд,ки муаллифи диссертатсия натиҷаҳои зиёде ҳангоми таҳлили падидаи модарони танҳо ба даст овардааст.Рисолаи ба химоя пешниҳодшуда кори илмиву таҳқиқотии ба анҷомрасида мебошад.Рисолаи Элмуродова Д.А.ба меъёрҳо ва талаботҳои аз ҷониби ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муқарраршуда комилан ҷавобгӯ мебошад.Диссертатсия як кори бузурги эҷодкоронаву мустақилона омодагашта буда,дорой мазмун ва мантиқи илмӣ мебошад.Сатҳи навгонӣ,пешниҳоду тавсияҳои илмӣ ва амалӣ,тарзи навишт,масъалагузорӣ,услуби таҳқиқоти илмӣ.номгӯӣи мақолаҳои илмӣ ва фишурдаи маърузаҳо,ки ба дифоъ пешниҳод шудаанд,саҳми шахсии муаллифро дар эҷоди диссертатсия нишон медиҳанд.

Автореферат ва мақолаҳои илмӣ мазмуни диссертатсияро комилан инъикос мекунанд.Дар маҷмуъ диссертатсияи Элмуродова Давлатбӣ Анваровна дар мавзӯи «**Масъалаҳои модарӣ дар оилаҳои нопурраи ҷомеаи муосири Тоҷикистон**» ба талаботҳои аз ҷониби ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда,муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии доктори илмҳои фалсафа (PhD),доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050100 - Сотсиология (60050104-Соҳтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ: доктори илмҳои сотсиологӣ,

профессори кафедраи забонҳои ҳиндуэронӣ ва
африқоӣ, Донишқадаи давлатии муносибатҳои
байналмилалӣ (МГИМО) Москва,
Вазорати қорҳои хориҷии ҶР;

Хушқадамова Х., 0.

Официальный оппонент:

доктор социологических наук, доцент,
профессор кафедры индоиранских и африканских языков,
Московский государственный институт
международных отношений (У) МИД РФ;

/ 1

Хушқадамова Х.О.

Подпись доктора социологических наук, профессора Х.О.Хушқадамовой
подтверждаю:

Адрес
119454, Москва, проспект
Вернадского, 76 Телефон
+7 495 229-40-49